

Правління Національного банку України
ПОСТАНОВА

04 жовтня 2021 року

м. Київ

№ 98

Про затвердження Змін до Правил зберігання, захисту,
використання та розкриття банківської таємниці

Відповідно до статей 7, 15, 56 Закону України “Про Національний банк України”, статті 62 Закону України “Про банки і банківську діяльність” та з метою вдосконалення порядку зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Затвердити Зміни до Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської таємниці, затверджених постановою Правління Національного банку України від 14 липня 2006 року № 267, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 03 серпня 2006 року за № 935/12809 (зі змінами), що додаються.

2. Юридичному департаменту (Владислав Бедненко) після офіційного опублікування довести до відома банків України інформацію про прийняття цієї постанови.

3. Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її офіційного опублікування.

Голова

Кирило ШЕВЧЕНКО

Інд. 18

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України
04 жовтня 2021 року № 98

Зміни до Правил зберігання, захисту, використання та розкриття банківської
таємниці

1. Абзац другий пункту 1.1 глави 1 викласти в такій редакції:

“Порядок та обсяги розкриття Національним банком та банками інформації, яка містить банківську таємницю, визначаються Цивільним кодексом України, Законом України “Про банки і банківську діяльність” та цими Правилами”.

2. Підпункт “д” пункту 2.6 глави 2 викласти в такій редакції:

“д) Національний банк та банки розробляють власні розпорядчі акти/внутрішні документи стосовно правил зберігання відокремлених електронних даних, які містять банківську таємницю та які отримано за результатами роботи інформаційних систем відповідно до Положення про порядок формування, зберігання та знищення відокремлених електронних даних, отриманих за результатами роботи інформаційних систем у Національному банку України і банках України, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 14 вересня 2018 року № 99;”.

3. Главу 3 викласти в такій редакції:

“3. Порядок та межі розкриття інформації, що становить банківську
таємницю

1. Банк розкриває інформацію, що становить банківську таємницю, на письмовий запит власника або з його письмового дозволу в обсязі, визначеному в такому письмовому запиті або дозволі.

Інформація щодо рахунку умовного зберігання (ескроу) та операцій за ним розкривається банками на письмовий запит бенефіціара. Інформація про залишок коштів на банківському рахунку, майнові права на кошти на якому є предметом обтяження, операції за ним, обтяження, щодо яких до банку надійшли повідомлення, серед яких, узяті банком на облік, інші обмеження права розпоряджання рахунком розкривається також на письмовий запит обтяжувача, якщо право обтяжувача на отримання відповідної інформації передбачено правочином, на підставі якого виникає таке обтяження.

Письмовий запит та/або дозвіл клієнта до банку про розкриття інформації, що становить банківську таємницю і власником якої є такий клієнт, письмовий запит бенефіціара за рахунком умовного зберігання (ескроу) та операцій за ним, письмовий запит обтяжувача щодо залишку коштів на банківському рахунку,

майнові права на кошти на якому є предметом обтяження, складається за довільною формою в паперовому або електронному вигляді.

2. Письмовий запит (дозвіл) фізичної особи – клієнта банку, письмовий запит фізичної особи-бенефіціара та/або обтяжувача підписується:

1) у паперовому вигляді цією особою. Її власноручний підпис засвідчується підписом керівника банку чи уповноваженою ним особою або нотаріально;

2) в електронному вигляді в порядку, передбаченому нормативно-правовими актами Національного банку з питань застосування цифрового власноручного підпису, електронного підпису в банківській системі України.

3. Письмовий запит (дозвіл) юридичної особи – клієнта банку, письмовий запит бенефіціара та/або обтяжувача підписується:

1) у паперовому вигляді власноручно керівником або уповноваженою ним особою;

2) в електронному вигляді керівником або уповноваженою ним особою в порядку, передбаченому нормативно-правовим актом Національного банку з питань застосування електронного підпису в банківській системі України.

4. Уповноважена особа під час надання запиту (дозволу), обов'язково додає документ (належним чином засвідчена копія документа), який підтверджує повноваження цієї особи на підписання запиту (дозволу).

Запит та/або дозвіл клієнта може бути включений до договору про надання банківських послуг, що укладається між клієнтом і банком. У договорі також можуть бути визначені підстави та межі розкриття банком інформації, що становить банківську таємницю клієнта.

5. Банки зобов'язані виконувати рішення суду про розкриття інформації, що становить банківську таємницю, у порядку, установленому законодавством України.

За рішенням суду про розкриття інформації, що становить банківську таємницю, банк розкриває інформацію в обсязі, визначеному рішенням суду.

6. Запит органу державної влади, його посадових і службових осіб на отримання інформації, що становить банківську таємницю, має відповідати таким вимогам:

1) викладений на бланку державного органу встановленої форми або надісланий в електронному вигляді;

2) наданий за підписом керівника державного органу (чи його заступника), скріплений гербовою печаткою, або підписаний кваліфікованим електронним підписом керівника державного органу (чи його заступника);

3) містити передбачені Законом про банки підстави для отримання цієї інформації;

4) містити посилання на норми закону, відповідно до яких державний орган має право на отримання такої інформації.

7. Запит органу державної влади, його посадових і службових осіб на отримання інформації, що становить банківську таємницю, має містити:

1) для фізичних осіб-резидентів – прізвище, ім'я, по батькові та реєстраційний номер облікової картки платника податків України або номер (та за наявності – серію) паспорта громадянина України, у якому проставлено відмітку про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України, або номер паспорта громадянина України у формі картки із записом про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України в електронному безконтактному носії;

2) для фізичних осіб-нерезидентів – прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), номер (та за наявності – серію) паспорта;

3) для юридичних осіб – найменування та ідентифікаційний код в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань (далі – код за ЄДРПОУ).

8. Банки надають інформацію, що містить банківську таємницю, також, якщо до належним чином оформленого запиту відповідного державного органу додається перелік:

1) найменувань та ідентифікаційних кодів у ЄДРПОУ конкретних юридичних осіб;

2) прізвищ, імен, по батькові та реєстраційних номерів облікової картки платника податків України або номерів (та за наявності – серій) паспортів громадян України, у яких проставлено відмітку про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України,

або номерів паспортів громадян України у формі картки із записом про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків України в електронному безконтактному носії для фізичних осіб-резидентів;

3) прізвищ, імен та по батькові (за наявності), номерів (та за наявності – серій) паспортів для фізичних осіб-нерезидентів.

9. Банк на запит державних органів, визначених статтею 62 Закону про банки, розкриває інформацію, що становить банківську таємницю, в обсягах, визначених Законом про банки для відповідного державного органу.

10. Банк відмовляє в розкритті інформації, що становить банківську таємницю, якщо за своєю формою або змістом запит відповідного державного органу не відповідає вимогам пунктів 6–8 глави 3 цих Правил.

11. Банк у разі надходження до нього запиту про надання інформації, що становить банківську таємницю, зобов'язаний розкрити цю інформацію або дати мотивовану відповідь про неможливість надання відповідної інформації протягом 10 робочих днів із дня отримання вимоги, якщо інші строки не встановлені законодавством України.

12. Банк, якщо підготовка інформації перевищує вищезазначений строк її надання, зобов'язаний письмово повідомити про це службову особу або відповідний державний орган, що звернувся із запитом про надання інформації, та зазначити, у який строк надаватиметься інформація, що становить банківську таємницю.

13. Банки надають на адресу вповноваженого державного органу інформацію, що становить банківську таємницю, у паперовому або електронному вигляді, якщо це визначено в запиті вповноваженого державного органу. Інформація, яка надсилається в електронній формі, має бути підписана вповноваженою особою кваліфікованим електронним підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України “Про електронні довірчі послуги”. Передавання інформації, що становить банківську таємницю, в електронному вигляді здійснюється в зашифрованому вигляді та/або захищеними каналами зв'язку згідно з вимогами нормативно-правових актів Національного банку з питань інформаційної безпеки.

14. Банки, за запитом уповноважених державних органів та осіб, визначених у частині першій статті 62 Закону про банки, надають у паперовому або електронному вигляді згідно з вимогами, викладеними в додатку до цих Правил, інформацію щодо банківських рахунків клієнтів та операцій,

проведених на користь чи за дорученням клієнта, серед яких, операції без відкриття рахунків, а саме відомості на конкретно визначену дату або за конкретний проміжок часу та стосовно конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи-підприємця про:

- 1) наявність рахунків;
- 2) номери рахунків;
- 3) залишок коштів на рахунках;
- 4) операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки;
- 5) призначення платежу;

6) ідентифікаційні дані контрагента (для фізичних осіб – прізвище, ім'я та по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків України; для юридичних осіб – повне найменування, ідентифікаційний код у ЄДРПОУ);

- 7) номер рахунку контрагента;
- 8) код банку контрагента.

15. До банку для надання довідок за рахунками (вкладами) у разі смерті їх власників державним нотаріальним конторам або приватним нотаріусам, іноземним консульським установам (для вчинення такими особами нотаріальних дій з охорони спадкового майна, з видачі свідоцтв про право на спадщину, про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя) щодо наявності рахунків (вкладів) та залишку коштів на рахунках (вкладах) померлих власників цих рахунків та/або щодо залишку коштів, які належать померлим фізичним особам та зберігаються на будь-яких рахунках у банках, та/або щодо рухомого майна таких осіб, що перебуває на збереженні та/або в заставі банку як заклад, щодо наявності індивідуального банківського сейфа та/або договорів про надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, та/або щодо наявності рахунків умовного зберігання (ескроу) та грошових коштів на цих рахунках, призначених для перерахування померлим бенефіціарам, подається заява за довільною формою.

Довідка про наявність/відсутність інформації складається банком за довільною формою.

16. Банк має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, іншим банкам та Національному банку в обсягах, потрібних у разі надання кредитів, банківських гарантій, а також під час здійснення валютного нагляду, у разі запровадження Національним банком заходів захисту відповідно до Закону України “Про валюту і валютні операції”.

17. Банк у разі надходження запиту від іншого банку (у межах банківської групи) щодо надання інформації, потрібної для забезпечення ідентифікації ним свого клієнта, з’ясування суті та мети проведення клієнтом фінансової (фінансових) операції (операцій) або перевірки наданої клієнтом інформації протягом 10 робочих днів із дня отримання запиту зобов’язаний безоплатно надати банку, що зробив такий запит, відповідну інформацію.

18. Вимоги пунктів 7–14 глави 3 цих Правил не поширюються на випадки надання банками інформації:

1) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – Уповноважений орган), – у випадках, передбачених законодавством України;

2) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, – про відкриття та закриття рахунків платників податків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України, а також щодо виявлених фактів володіння фізичною (юридичною) особою – резидентом України часткою в іноземній юридичній особі відповідно до статті 39² Податкового кодексу України;

3) органам державної виконавчої служби або приватним виконавцям – про відкриття та закриття рахунків фізичних осіб відповідно до статті 9 Закону України “Про виконавче провадження”;

4) Рахунковій палаті та Національному агентству з питань запобігання корупції – про відкриття та закриття рахунків політичних партій, місцевих організацій політичних партій, які в установленому порядку набули статусу юридичної особи, відповідно до статті 14 Закону України “Про політичні партії в Україні”.

19. Банк має право розкривати інформацію, що містить банківську таємницю, особі (серед інших, яка уповноважена діяти від імені держави), на користь якої відчужуються активи та зобов’язання банку під час виконання

заходів, передбачених програмою фінансового оздоровлення банку, або під час здійснення процедури ліквідації.

Національний банк має право надавати центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування державної фінансової політики, інформацію, яка містить банківську таємницю щодо банків, участь у капіталізації яких бере держава.

20. Банк зобов'язаний надати інформацію органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям в обсязі, порядку та у випадках, визначених у статті 62 Закону про банки в строк, установлений державним або приватним виконавцем відповідно до Закону України “Про виконавче провадження”.

Запит приватного виконавця на отримання інформації, яка становить банківську таємницю, має бути наданий за підписом приватного виконавця, скріпленим печаткою, містити вихідний номер, дату складання, адресат (банк), прізвище, ім'я, по батькові приватного виконавця, його адресу та відповідати вимогам, передбаченим у підпунктах 3, 4 пункту 6 глави 3 цих Правил.

Банк відмовляє в розкритті інформації, що становить банківську таємницю, якщо за своєю формою або змістом запит приватного виконавця не відповідає вимогам абзацу другого цього пункту.

21. Обмеження стосовно отримання інформації, що містить банківську таємницю, передбачені в статті 62 Закону про банки, не поширюються на працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у разі здійснення ними функцій і повноважень, передбачених Законом України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”.

Національний банк має право надавати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію про банки чи клієнтів банків, що збирається під час здійснення банківського або валютного нагляду, нагляду (оверсайта) платіжних систем та систем розрахунків, перевірки банку з питань дотримання вимог законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб”.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб під час здійснення заходів щодо підготовки до запровадження процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, тимчасової адміністрації або ліквідації неплатоспроможного банку має право розкривати інформацію, що становить банківську таємницю, попередньо кваліфікованим особам, банку, що приймає, перехідному банку, інвестору, що придбаває неплатоспроможний або перехідний банк, іншим особам, задіяним у процесі здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечувати збереження банківської таємниці.

22. Національний банк розкриває інформацію, що становить банківську таємницю, про фізичну або юридичну особу на письмовий запит такої фізичної або юридичної особи.

Запит до Національного банку має містити інформацію, що дає змогу ідентифікувати запитувача, та може надаватися в паперовому або електронному вигляді на адреси, зазначені на сторінках офіційного Інтернет-представництва Національного банку.

23. Запит фізичної особи-запитувача підписується:

1) у паперовому вигляді цією особою;

2) в електронному вигляді – кваліфікованим електронним підписом цієї особи.

Запит фізичної особи в паперовому вигляді надається разом із копіями 1, 2 сторінки паспорта/двох боків паспорта у формі ID-картки.

Запит фізичної особи-запитувача має містити таку інформацію:

1) прізвище, ім'я, по батькові;

2) реєстраційний номер облікової картки платника податків. Про фізичну особу, яка через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків і має відмітку в паспорті, зазначаються серія і номер паспорта/номер паспорта у формі ID-картки.

24. Запит юридичної особи-запитувача підписується:

1) у паперовому вигляді власноручно керівником або уповноваженою ним особою;

2) в електронному вигляді – кваліфікованим електронним підписом її керівника або уповноваженої ним особи.

Уповноважена особа в разі надання Запиту подає документ (належним чином засвідчену копію документа), оформлений відповідно до законодавства України, який підтверджує повноваження такої особи.

Запит юридичної особи-запитувача має містити таку інформацію:

1) повне найменування юридичної особи;

2) код юридичної особи в ЄДРПОУ;

3) прізвище, ім'я та по батькові, посаду особи, яка підписала запит.”.

4. У додатку до цих Правил:

1) доповнити таблицю 1 розділу I новою колонкою такого змісту:

Залишок коштів на рахунку
19

”;

2) доповнити таблицю 2 розділу II новим рядком такого змісту:

1	2	3
19	Залишок коштів на рахунку	Залишок коштів на рахунку у валюті рахунку

”;

3) розділи III, IV додатка виключити.